

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **T. J.**, proti žalovanému: **1) Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, **2) Hygienická stanice hlavního města Prahy**, se sídlem Rytířská 404/12, Praha 1, o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaných, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti výroku I. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2020, č. j. 15 A 57/2020 - 198,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce napadl žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), nezákonný zásah žalovaných, spočívajícím v nezajištění průběžné dezinfekce veřejných prostranství s ohledem na epidemii viru SARS-CoV-2. Městský soud usnesením ze dne 26. 11. 2020, č. j. 15 A 57/2020 - 198 (dále jen „napadené usnesení“), nepřipustil změnu žaloby provedenou podáními žalobce ze dne 9. 11. 2020, 11. 11. 2020 a 21. 11. 2020 (výrok I.), řízení zastavil (výrok II.) a rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti výroku I. napadeného usnesení kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 2. 2021, č. j. 4 As 400/2020 - 71, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

[4] Uvedené usnesení kasačního soudu bylo doručeno do datové schránky stěžovatele dne 4. 2. 2021 (viz doručenka na čl. 72 spisu Nejvyššího správního soudu). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli plynout dne 5. 2. 2021 a uplynula dne 19. 2. 2021 (pátek). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[6] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. února 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu